

Luisa Piccarreta
„Malá dcera Boží Vůle“

Pout' duše v Boží Vůli

FIAT

Přijď Království Tvé!

NEPŘETRŽITÁ MODLITBA,
KTEROU SE DUŠE SJEDNOCUJE S BOŽSKOU VŮLÍ.
VE VŠECH SVÝCH SKUTCÍCH,
ABY SE JÍ KLANĚLA, DOBROŘEČILA JÍ, DĚKOVALA JÍ A MILOVALA JI,
A PROSILA O JEJÍ VLÁDU.

Zodpovědný za tento přepis, titulní stranu obálky,

poznámky pod čarou:

P. Pablo Martín

www.laDivinaVolonta.org

Luisin zповědník dal titul

"Zbožná pouť duše v Boží vůli".

Prohlašuji, že následující text je naprosto věrným přepisem ze stránek
původních vlastnoručně psaných stránek Luisy Piccarrety.

V hranatých závorkách [n]

je uvedeno jejich číslování. Nejsou zvýrazněny nezbytné opravy
pravopisu, interpunkce, psaní velkých písmen atd. provedené v textu.

Rozdělení textu do 24 částí nebo oddílů lze nalézt již nyní,
v originále, provedené pomocí jednoduchého čísla, které se někdy
jeví jako nesprávné

a je správně; jde o zjevně pozdější rozdělení

a ne vždy odpovídá logice obsahu.

Je těžké říci, zda jsou tato čísla Luisina. Dochovala se pouze v malé

míře: někdy jsem je přemístil o několik řádků

a musel jsem přidat poslední dvě, která chyběla.

(Uvedl v italské verzi P. Pablo Martín)

Fiat !!!

[1]

J.M.J.

Praktický a nejefektivnější způsob
k vykonávání obchůzek v Nejsvětější Vůli Boží,
k nastolení Království Božího "FIAT" na zemi.

Duše stoupá do náruče svého Stvořitele a vrhá se do jeho božského objetí, aby se s ním spojila ve všech úkonech, které učinil ve Stvoření pro jeho dobro, nechce Ho nechat samotného, ale chce Ho ve všem následovat. Proto stoupá ke svému původu, aby našla svůj Počátek. Vše zpřítomňuje, jako by Bůh při svém činu stvořil všechny věci, aby mu ve všech věcech vzdávala svou malou lásku a slávu. A jak dává svou první lásku, chce přijmout všechnu lásku, kterou její Stvořitel uvolňuje ze svého lůna svým všemohoucím "FIAT" v celém stvoření, chce přijmout vklad veškeré Jeho lásky a síly do své duše.

Proto v každém "FIAT" svého Stvořitele běží [2] přijmout vklad, aby mohla dávat lásku za lásku, slávu a klanění tomu, kdo ji tolik miluje, a který ji chce mít stále u sebe ve všem, co dělá. Poté se vydává do Edenu, aby přijala první Boží dech, ten obnovující dech, který stále tvoří. Obchází všechna staletí, aby je všechna obsáhla, aby je všechna vynahradila. Obrací se na mořích Královny Matky, aby zopakovala její činy a odevzdala je svému Bohu, s činy své Matky, jako své vlastní. Letí v početí Slova a ve všech skutcích, které udělalo ve svém životě, aby dala každému svému činu charakter Jeho vlastního činu, i kdyby to byl jen malý projev lásky, "děkuji", aby Ho prosila o Jeho království.

Následuje ho krok za krokem až do jeho smrti, následuje ho do podsvětí, čeká na něj u hrobu, aby ho požádala o vítězství království jeho Boží Vůle, skrze ctnost a slávu jeho Vzkříšení. Nakonec ho doprovází při jeho Nanebevzetí, aby na něj naléhala kvůli obnovení Království Božího "FIAT" na zemi.

[3]

Fiat! Fiat! Fiat!

1. ČÁST

Ježíši, můj Živote, tlukote mého ubohého srdce, dechu mé malé duše, střede mé mysli, moje malost je Tebou pohlcena, je ztracena a jako malé dítě, kterým jsem, které neví, jak udělat krok, se k Tobě přibližuji, chytám se Tvé ruky a vstupuji s Tebou do nekonečného světla Tvého božského "FIAT".

Pojďme společně vstoupit do lůna našeho nebeského Otce, když vyslovil první "FIAT" a vydal tolik světla, že nejsou vidět žádné hranice. Můj Ježíši, ó, dej, aby Tvá malá dcera přijala všechny ctnosti, sílu, svatost, světlo Tvého obdivuhodného "FIAT". Aby v sobě cítila jen Jeho život a s Jeho životem mohla všechno obejmout, všechno Mu dát, zastupovat všechny a přivést Ho na zem, aby se opět vrátilo vítězně vládnout mezi tvory.

Proto Má Lásko putuji [4] ve Tvé Vůli, abych následovala všechny Tvé kroky.

Ó, jak je krásné vidět, že Vaše Nejvyšší Veličenstvo vyslovuje "FIAT" a rozprostírá oblohu. Modrou oblohu s miliardami hvězd planoucích světlem. Vysloví další a stvoří tam Slunce, řekne další, ještě další a stvoří tam vítr, vzduch, moře a všechny živly dohromady, s takovým řádem a harmonií, že to udivuje.

Můj Ježíši, moje Dobro, ó, jak moc chci do sebe vzít všechnu lásku, kterou mělo Tvé Božské "FIAT" při stvoření oblohy poseté hvězdami, abych měla tolik lásky, kolik jí mělo při mém stvoření, abych rozšířila své nebe lásky směrem k "FIAT" a vložila do všech hvězd svou lásku, chci dát svůj hlas obloze a všem hvězdám, aby všechny společně se mnou říkaly: „Miluji tě! Přijď Království Tvé co nejdříve na zemi!“. A pro věčnou slávu Tvé

Božské Vůle přicházím na nebesa, letím nad všemi hvězdami, abych uctívala a oslavovala Božskou pevnost,[5] její neochvějně bytí, aby učinila tvory vytrvalými v dobrotě, a aby byli připraveni přijmout Království tvé Vůle.

Má Lásko, pokračuji ve své pouti a přicházím do Slunce, při činu, kdy Tvé "FIAT" uvolnilo z lůna Božství tolik světla, že stvořilo tuto světelnou kouli, která měla obejmout celou Zemi se všemi jejími obyvateli, dát všem svůj polibek světla a lásky a která mělo všechno zkrášlit, oplodnit, obarvit, obohatit a proniknout svým světlem. Toto Slunce, Tvé "FIAT", vyzařovalo pro mne z Tvé hrudi, pro mou lásku, a já chci do sebe přijmout všechno toto světlo a toto teplo se všemi jeho účinky, dát Ti také své Slunce a v něm milovat, oslavovat, dobrořečit Tvému věčnému Světlu, Tvé nehynoucí lásce, Tvé vzácné kráse, Tvé nekonečné sladkosti, Tvým nesčitelným zalíbením. To všechno jsou vlastnosti [6], které jsi vložil do Slunce, a já Tě chci objímat světlem Slunce, chci Ti dávat své vroucí polibky s jeho teplem. Chci svým hlasem oživit všechno jeho světlo a všechny jeho účinky a chci Tě z vrcholu jeho sféry i zdola, kam světlo sestupuje, prosit o Království Tvého "FIAT". Necítíš, má Lásko, jak by Tvá Vůle ráda rozhrnula závoje světla, sestoupila a vládla uprostřed tvorů? A já na křídlech světla Slunce Tě prosím, žádám Tě, aby přišlo Království Tvého "FIAT", a ve středu tohoto Slunce Tě prosím, aby Tvé Světlo sestoupilo do srdcí tvorů a vytvořilo v nich Své Slunce, aby Tvá láska sestoupila a spálila vše, co nepatří Tvé vůli. Sestoupí-li na ně Tvé Světlo, získají božskou krásu, jejich hněv a hořkost ustanou a získají tvou sladkost. Tvář země se změní. Jak jsem ráda, můj živote, [7] že ti mohu říci: „Slunce jsi mi dal a Slunce Ti dávám já.“ Mám v moci Slunce, které Tě prosí o Království Tvého "FIAT". Můžeš odolat tolika Světlům, která Tě

prosíš? Proto si prospěš, prospěš, Ježíši! Toto Slunce je Tvým božským mluvčím. Ach, má Lásko, ať se tvé Světlo dotýká tvorů. Zjev všem království Tvého "FIAT", jeho svatost, a jak čeká na všechny, aby do něj vstoupili, aby je učinilo šťastnými a svatými.

ČÁST 2:

Můj živote, Ježíši, tvé "FIAT" mě tlačí dokola a už jsem v moři. Ale co slyším? Slyším nepřetržité šumění, symbol tvého věčného pohybu, který se nikdy nezastaví. Vstupuji do tvého nekonečného a neustálého Božského pohybu, který vše tvoří a dává všemu život. Činím tento tvůj věčný pohyb svým vlastním, abych Ti na oplátku mohla nabídnout vše, a prosit jménem všech o vládu Království tvé Vůle.

Vidíš, Ježíši? Ve Tvém "FIAT" jsem v tvém neustálém pohybu, který mě bere do nebe a sráží mě do propasti oceánu, takže tam, kde je [8] pohyb, je život, šumění, já nutím každého říkat: "Miluji Tě, klaním se Ti, děkuji Ti, dobrořečím Ti, velebím Tě", a propůjčím každému svůj hlas, šumění moře, vlnění ryb, vlnám – tu bouřlivým, tu klidným, a prosím o tvé "FIAT".

Neslyšíš, ó Ježíši, jak všechny kapky vody svým šuměním, jako mnoha hlasy říkají "FIAT, FIAT?" Jak vlny s hukotem otevírají mořskou hladinu, aby přinesly Tvou Vůli, která je ovládá a uzavírá v sobě všechny tvory, aby v nich všech vládlo království Tvého "FIAT"? A proto přicházím se vylít do tohoto moře a milovat v jeho šumění tvůj neustálý pohyb, v jeho vznešených vlnách tvou statečnost a spravedlnost, v jeho křišťálově čistých vodách Tvou čistotu, která nezná poskvrny, v moři veškerou tvou milost a nesmírnost, jež vše objímá a skrývá, a prosím tě, abys učinil člověka spravedlivým, silným, čistým, živým, skrytým a obklopen [9] tvou Nejsvětější Vůlí, aby běžel v témže Tvém pohybu, z něhož vyšel.

Živote můj, Ježíši, putuji ve větru, abych v něm milovala, chválila, rozdávala, blahoslavila říši Tvé Vůle, její chladivou svěžest, prudkost a prudkost větru, který dopadá, zvedá, odnáší jinam to, co zasáhne... Ted' se zdá, že sténá a ted' se zdá, že křičí, že mluví. Je to symbol lásky tvé Božské Vůle, která sténá ve větru, protože chce být rozpoznána, a když se necítí být slyšena, tak křičí, mluví skrytými hlasy, protože touží kralovat, chce mít vládu uprostřed tvorů. Kolik nádherných božských vlastností skrývají závoje větru! Proto Tě prosím, aby s říší Tvé Nejvyšší Vůle přišlo Tvé Království mezi tvory a vládlo tak, že by mu nikdo nemohl odolat. Přilákej je svou svěžestí, použij svou sílu a prudkost, k tomu, abys uzemnil lidskou [10] vůli, a všechny pozvedl a nadchl pro Tvou vlastní. Ať všichni slyší tvé neustálé sténání, neboť Ty budeš vládnout uprostřed nich, a když tě nikdo neslyší, křič, mluv hlasitě, tajemnými hlasy Tvé Vůle, aby se jimi ohlušení všichni vzdali a uznali jen Tvou Svatou Vůli. A já, má Lásko, chci běžet na křídlech větru, abych Tě v něm prosila, aby přišlo Království Tvého "FIAT", a v každé jeho vlně chci všem přinášet polibky, pohlazení, objetí Tvé Božské Vůle, aby nastal mír a člověk se vrátil do řádu Stvoření, ustanoveného Bohem.

ČÁST 3:

Můj Ježíši, Srdce moje, celé tvé Stvoření je naplněno Tvou obdivuhodnou Vůlí a její činy jsou nespočetné ve všech stvořených věcech. A já chci putovat ve všem: ve vzduchu, abych tam otiskla své "Miluji tě" a tak, když stvoření dýchají, prosí Tě [11] o život Království Tvé Vůle v nich. Chci žehnat, oslavovat a pečtit své "Miluji tě" v řádu a harmonii celého stvoření, abych všem přinesla řád a harmonii Království tvé Božské vůle. Chci létat nad celou zemí, otisknout své "Miluji tě" na malé stéblo trávy, na malé rostlinky, na všechny květiny, na nejvyšší stromy, nad

nejvyššími horami, nad nejtemnějšími propastmi, abych tě všude prosila o Království tvého "FIAT". Chci všechno oživit, všemu dát svůj hlas, aby všechno říkalo: „Ať přijde Tvá vůle a vládne!“.

Slyš Ježíši, můj hlas ve svém "FIAT", který všechno zasahuje a volá nad každou stvořenou věcí, prosí Tě, naléhá na Tebe, aby přišlo Tvé Království, a proto zase putuji, otiskuji své "Miluji Tě" do malého ptáčka, který zpívá, který trylkuje a švitoří, aby Tě svým zpěvem prosil o "FIAT" Tvého Království. Své "Miluji Tě" [12] říkám v beránkovi, který bečí, aby Tě svým bečením prosil o Tvé Království, v holubici, která sténá, aby sténala láskou k Tobě a prosila o Tvé "FIAT". Neexistuje bytost, která by nechtěla spolupracovat na opakování mého refrénu: "FIAT, FIAT". Chci, můj Ježíši, proniknout do středu země, vložit do něj své srdce, aby můj tep, jak pulzuje, Tě miloval za všechny, dával všem lásku, všechny objímal a volal z jejího středu: „Přijď Království Tvé ať vládne Tvá Vůle!“

ČÁST 4:

Ježíši, můj živote, cítím, jak mě tvá láska nutí putovat a tvá Vůle mě volá a chce mě u všech svých činů. Zdá se mi, že nejsi šťastný, když nemáš svou malou dcerku u činů Své Vůle, a ačkoli nemůže nic dělat, jsi spokojený s tím, že je divákem, a opakuje svůj refrén: "Miluji Tě, zbožňuji Tě, blahořečím Ti, děkuji Ti".

A já pokračuji ve svých občůzkách, a už [13] jsem v Edenu a nacházím Tě při činu, když Ty, má Lásko, spolu se Svatou Trojicí ¹ tvoříš svůj drahocenný klenot, krásnou sochu, člověka.

S jakou láskou ho formuješ! Kolik krásy mu vdechuješ! Kolik odstínů božských barev do něj vkládáš! A jak ho tvoříš, díváš se na něj a znovu se na něj díváš a říkáš: „Jak krásná je moje socha!“ A tvá láska přetéká, silně se vylévá, a ty,

neschopen ji zadržet, objímáš tu krásnou sochu, stále ještě neživou. Pevně ji přitiskneš k hrudi a vdechneš jí život, a dáváš jí svou podobu, naplníš ji tolika svými vlastnostmi, že tvůj drahý klenot, neschopen je pojmout, přetéká sám ze sebe a tvoří své moře, aby tak miloval svého Stvořitele. Stvořená láska se na svých nejvyšších vlnách vrhá do lásky Stvořitele a mezi Stvořitelem a stvořením vzniká souboj lásky, zbožňování a slávy. Má láska se chvěje při tomto nejslavnostnějším aktu stvoření člověka. Slyším tvůj stvořitelický hlas [14], který se nepřestává opakovat: „Jak krásná je socha, kterou jsme stvořili! Jak nás láká a zraňuje ozvěna její lásky! Jak sladký a zvučný je její hlas! Jak něžné a silné je její objetí! Jak jsme rádi, že jsme jí dali život! Bude Naší spokojeností, Naší radostí, Naší hrou!“

Můj Ježíši, ve svém chvění lásky přicházím právě v okamžiku, kdy tvůj Nejvyšší Majestát, vydechující lásku, vydechl do člověka, a vdechl mu život, dávajíc mu svou podobu a jako dědictví své Božské "FIAT". I já chci přijmout Tvůj obnovující dech. Chci tě milovat a zbožňovat s tou dokonalostí a svatostí, s jakou Tě miloval a zbožňoval můj první otec Adam. Chci Tvé moře lásky a světla, a i když jsem malá, i já chci tvořit své vlastní vznešené vlny lásky, s nimiž se ponořím do tvých nekonečných moří a dosáhnu až k tvým nadržům, abych se utkala se svým Stvořitelem a dala mu lásku k přijetí [15] dalších moří lásky. A v těchto vlnách tě budu prosit o příchod tvého Království a o poznání tvého FIAT. Vstupuji do jednoty Tvé vůle, do stejné jednoty, jakou měl Tvůj drahý klenot, aby má Vůle byla jednotná s Tvou, jedna láska, a v této jednotě, která všechno objímá, se rozezvučel můj hlas na nebesích, pronikl do celého stvoření, zasáhl temné propasti a hlasitě promlouval a křičel. " Přijď království tvé Božské Vůle! FIAT, FIAT VOLUNTAS TUA, jako v nebi, tak i na zemi!" A v této jednotě Boží Vůle tvořím mou

svatost, oslavování, klanění, díkůvzdání myšlenkám, pohledům, slovům, činům a krokům nevinného Adama, abych Ti dala opakování jeho činů, abys ve mně viděl působit svou Božskou Vůli a Ty mi dopřej, aby přišlo Tvé království.

V tomto ráji vždy probíhala hostina Stvořitele se stvořením. Člověk se stal božským potěšením, radostí, nejpříjemnějším štěstím nebeského Otce. V jednotě Božské Vůle [16], kterou vlastnil, se těšil prvenství nad celým stvořením. Proto vše bylo v harmonii a řádu. A obloha, hvězdy, slunce, moře se cítily poctěny, že mohou sloužit a poslouchat Adamovy pokyny.

Byl úsměvem všech, radostí a touhou všech. Všechno přinášel svému Stvořiteli a Bůh měl oči jen pro něj, aby se ujistil, že k plnosti jeho štěstí mu nic nechybí. Při pohledu na něj samotného ho chtěl učinit dvojnásob šťastným, a tak ho nechal usnout ve svém náručí, v jakési hluboké extázi mu odstranil jedno z žeber a stvořil mu ženu, která mu dělala společnost podobnou jemu, aby mu poskytla plnost štěstí.

A ach, jak tato první matka Eva, která byla také v jednotě Boží vůle, soupeřila s Adamem, kdo dokáže vytvořit nejvznešenější vlny lásky v moři, které vlastní, ponořit je do nekonečnosti božských moří, přitáhnout další moře lásky, další božské milosti, aby se vlny zvedaly a klesaly a jejich [17] moře se rozšiřovala.

Můj Ježíši, v této jednotě Boží Vůle ponořuji svou ubohou duši do stejných vznešených vln, kterými Adam a Eva tak láskyplně milovali a oslavovali tvůj obdivuhodný Majestát. Nikdy z nich nevystoupím, abych vše učinila jako svým. Nebe, Slunce a Země, abych k nohám tvého nejvznešenějšího trůnu složila všechnu lásku, všechnu chválu, slávu a uctívání, které v celém stvoření vyléváš ze své obdivuhodné hrudi. V těchto vlnách budu neustále volat: "Přijď Království Tvé! Ať je poznána Tvá Vůle!"

Má Lásko, jak šťastná se cítím v tomto ráji! Cítím sílu jednoty Tvé Božské Vůle v těchto prvních tvorech, která činí jejich působení jednotným s působením Stvořitele. Tato jednotu sjednocuje všechno dobro mezi Bohem a jimi. Tvé radosti a štěstí, můj Ježíši, jsou také jejich a já, malá dcera Tvé Vůle, chci znovu začít svůj život v této jednotě Tvé Vůle spolu se svými předky [18] Adamem a Evou. V těchto mořích chci vytvořit svůj příbytek, chci vytvořit své vlny radosti, štěstí a ponořit je do Tvých věčných moří, chci přinášet radost a štěstí, abych tě viděla vždy usměvavého, vždy šťastného.

ČÁST 5:

Nikdy neopustím tuto jednotu Tvého "FIAT". Chci následovat krok za krokem své první předky, i když k jejich velkému neštěstí vystoupili z této jednoty Tvé Vůle, aby konali svou vlastní vůli, a proto se z nejvyššího stupně, propadli do nejnižšího stupně bídy, takže se nebe i země otřásl, protože viděly, jak nejkrásnější stvoření opouštějí Vůli svého Stvořitele. Všichni se třásli a Ty sám, Tvé rozkošné Veličenstvo, jsi měl takovou bolest, že jsi proti nim vzal na sebe plášť spravedlnosti, když jsi viděl, jak Ti vytrhují tu krásnou sochu. Tvé radosti a rozkoše, které Ti dával Tvůj drahý klenot ze své vlastní vůle.

Proto, Můj Živote Ježíši, [19] nechci opustit jednotu Tvé Božské Vůle, abych nahradila to, co první tvorové ztratili, abych z nich odstranila znamení hanby, které jim bylo vtisknuto na čelo, protože konali svou vlastní vůli, a abych s Tebou zachovala radosti, štěstí, zábavy, které jsi měl v prvních dobách stvoření.

Chci vložit svůj polibek, své nepřetržité zadostiučinění té bolesti, která byla tak velká, že šla tak daleko, že nás zahalil plášť Spravedlnosti. A já chci sejmout ten plášť a obléci plášť míru, světla, jednoty Vaší Vůle a volat jen jedině: „Přijď Království

tvého FIAT. Ať se vrátí první dny stvoření, ať se znovu otevrou svátky, radosti, rozkoše mezi Tebou a stvořeními!“ Neopustím Tě, nesestoupím z Tvých kolen, pokud mi nedáš slovo, že opět přivedeš Království své Vůle mezi stvoření.

Můj Ježíši, Můj Živote, obdivuhodná Trojice, [20] Vaše malá dcera, sjednocená ve Vaší Vůli, Vás nenechá samotné ve Vaší bolesti. Nikdy neodejdu. Slibuji a přísahám, že nikdy nebudu konat svou vůli, ba poutám ji k noze Vašeho Trůnu, abych Vám činila slavnostní a nepřetržité zadostiučinění za újmu, kterou Adam a Eva způsobili Vaší obdivuhodné Vůli.

A já, v jednotě Tvé Vůle, jediné, kterou chci poznat, se ztotožňuji s Tebou, můj nejsladší Živote, chci do každé myšlenky, od první, kterou měl Adam, až do poslední, kterou budou mít tvorové na Zemi, vtisknout své "MILUJI TĚ", mé pokání, chválu Tobě. A při každé myšlence na ně Tě prosím o Království Tvé Vůle, aby všechny mysli pochopily, co znamená Boží Vůle, a aby ji všechny učinily vládnuocí a dominantní.

V jednotě [21] Tvé Vůle se chci rozprostřít v pohledu každého stvoření, bilokovat se v každém slově a vtisknout Ti své "MILUJU TĚ" a své zadostiučinění a prosit o Tvé Království. V každém skutku, kroku a pulsu Ti chci říci: „Miluji Tě a napravuji Ti všechny hříchy, které dělají“. A prosím Tě o Království Tvého Božského "FIAT".

ČÁST 6:

V této jednotě Ti chci vynahradiť všechnu slávu a lásku, kterou by Ti dali, kdyby žili v této jednotě Tvé Vůle, za všechny, kteří žili od počátku světa až do potopy, abych Tě jménem těchto tvorů prosila o Tvé Království. Chci letět nad Tvou božskou Vůli, abych vystopovala všechno a všechny.

Proto vkládám své "MILUJI TĚ" do Abrahamovy oběti a Izákovy poslušnosti, abych tě za tuto oběť a poslušnost prosila o Království Tvé božské Vůle. V této jednotě Tvého "FIAT" nacházím Jákobův zármutek, Josefův [22] žal a jeho slávu a já, pečetiím v nich pro Tebe své "MILUJI TĚ", a prosím o Tvé Království. Pokračuji dále a nacházím sílu Mojžíšových zázraků, Samsonovu statečnost, Davidovu svatost, Jobovu trpělivost – všechny stíny, které na ně vrhá Tvá Vůle – a já, pečetiící své "MILUJI TĚ", žádám za tyto všechny, aby vládla Tvá Božská Vůle.

Víš, má Lásko, jsou to skutky Tvé Vůle, které sleduji ve všech tvorech, abych Tě skrze jejich skutky prosila, aby Tvé "FIAT" všichni poznali, milovali a toužili po něm. Můj živote, Ježíši, vidím, že Tvá láskyplná Božská Vůle se přibližuje ke tvorům a vrhá své záblesky světla na proroky a zjevuje jim Tvůj příchod na zem, určuje jim čas, místo a okolnosti, které ho budou provázet, a já procházím každého proroka a každé zjevení, které učiníš, vkládám do všeho své [23] „Miluji Tě, žehnám Ti, děkuji Ti“ a prosím Tě o Království Tvé Vůle.

Každý slib, který jsi učinil, každé zjevení, které jsi projevil při svém příchodu na zem, bylo kompromisem, který jsi učinil a v němž se Království Tvého Vykoupení spojilo s Královstvím Tvé Vůle. Proč ho tedy, má Lásko, neuspíšíš? Neumíš dělat skutky napůl ani dávat polovinu z tvého bohatství. Proto pospěš, když jsi nám dal polovinu ze svého bohatství, dovrš vše tím, že nastolíš své Království.

Tvá malá dceruška Tvé Vůle Tě neopustí, bude přicházet, dokud Tě neunaví, a pak mé řeči ustanou, až uvidím, jak Tvá Vůle vládne a panuje uprostřed tvorů.

ČÁST 7:

Má Lásko, cítím, jak do mě proniká Tvá Lásko, vidím, že jsi odložil plášť Spravedlnosti a představuješ všechny tři božské Osoby na nové hostině, možná větší, než jsi učinil při stvoření člověka, vydáváš ze sebe moře moci, [24] moudrosti, lásky a nepopsatelné krásy a soustřeďuješ tato moře dohromady, z jejich hlubin voláš a mocí svého tvůrčího slova oživuješ malou Královnu, tvoříš ji čistou, bez poskvrny, a tak půvabně krásnou, že nadchla Toho, kdo ji stvořil.

Při početí této Neposkvrněné Královny se otevírají svátky mezi nebem a zemí. Celé stvoření se raduje a pokleká, všichni ji oslavují jako svou Královnu a také já ohýbám svá kolena ² před Tou, o kterou Otec, Syn a Duch svatý soupeří, tu jeden, tu druhý, kdo ji chce více zabavit, kdo se z ní chce více radovat. A všechny tři božské Osoby nedělají nic jiného, než že neustále chrlí lásku k novorozené Královně a nepřestávají jí poskytovat nové zdroje milostí, aby její moře byla široká a nekonečná. V tomto nebeském stvoření vidíš tu, [25] která Ti má dát všechno, která Ti má nahradit a navrátit veškerou slávu stvoření, a proto, když ji pevně držíš na svých otcovských kolenou, zjevuješ jí příběh padlého člověka, svůj zármutek, svou rozkošnou Vůli jím odmítnutou. Všechno jí svěřuješ. A já se v této chvíli chvěji, můj Ježíši, cítím tolik bolesti, když vidím tvou milovanou Vůli odmítnutou, a obdivuji hrdinství malé novorozené Královny, která ti daruje svou Vůli, přísahá ti, že ji nechce znát, a ponořuje se do tvého "FIAT", bere ho na celý život, dává mu vládu a tvoří v něm první Království tvé Vůle ve své duši. A v ní slyším její neustálý refrén: „Přijď Království Vykoupení, přijď Slovo na zemi, přijď pokoji mezi Stvořitelem a stvořením! Neslezu z Tvých otcovských kolen, pokud mi nedopřeješ, o co Tě žádám.“ A nyní pláče, dokonce až tak, že smáčí tvé otcovské ruce slzami, nyní se

na Tebe usmívá, nyní se k Tobě modlí, a když se potápí do moří, která jsi jí dal [26], přináší ti radosti, štěstí Tvé Vůle, aby nad Tebou zvítězila a dočkala se budoucího Vykupitele. Ó, kolik Istí lásky Ti připravovala moje nebeská Matka! Jak tě okouzlovala svými podmanivými způsoby, až jsi, má Lásko, podlehl jejím prosbám a neustálým vzdechům!

ČÁST 8:

Můj nejsladší živote, Ježíši, přenes mou malou dušičku na Otcovská kolena našeho nebeského Otce spolu s mou Královnou Maminkou, aby se modlila, plakala, vzdychala, aby přišlo Království tvého Božského "FIAT", a svými láskyplnými úsměvy, svými láskyplnými polibky a hýčkáním všech Tří Božských Osob je uchvátila stejnou uchvacující mocí Tvé Vůle, aby mi dopřály Tvé Království na zemi. Ostatně, když se ponoří do moří své Maminky, chce malá dcera Tvé božské Vůle vytvořit svá vlastní malá moře v mořích své Maminky. Maminka udělí místo své dceři, aby mohla vstoupit [27] do jejích vlastních moří, aby mohla tvořit svá moře, v jejích vlastních mořích, aby byla schopna proniknout do Království Boží Vůle, jako Ona pronikla do Království Vykoupení.

A proto, Svatá Matko, podej ruku své malé dceři a dopřej mi plout mořem tvé lásky, abych tam umístila své neustálé "MILUJI TĚ" a vytvořila tam své malé moře, abychom společně s mořem lásky Matky a dcery, prosily o Království tvého "FIAT". Procházím mořem adorace Mé Maminky, abych vytvořila své vlastní malé moře uctívání mého Stvořitele a prosila Ho o Jeho Království. Pluju v mořích jejích modliteb, proseb a vzdechů, abych vytvořila svá vlastní moře modliteb, proseb a vzdechů, abych stejnými modlitbami Nebeské Matky prosila o Království "FIAT". Maminko má Královno, tvá moře jsou nekonečná, proto

je v nich místo na drobné úkony tvé malé [28] dcery. Ty sama jsi vložila do moře svých bolestí a velkých utrpení mé malé bolesti, má dlouhá léta na lůžku, má mnohá strádání a oběti, a pak tu nejpronikavější bolest, opakovaná Ježíšova ztrácení, která mě stála neustálou smrt. Má Matko, spoj všechny tyto mé bolesti dohromady, vlož je doprostřed moře svých nesmírných bolestí, abych mohla vytvořit své malé moře bolestí a s tvým mořem bolestí a s mým bez ustání prosit, aby brzy přišlo Království Boží Vůle, aby sestoupilo do středu tvorů a vítězně vládlo uprostřed nich.

Maminko moje, copak nechceš vyhovět své malé dcerušce, abys společně se mnou říkala, že máme jen jednu lásku, jen jednu Vůli, jen jeden čin a jen jeden hlas: "FIAT VOLUNTAS TUA, jako v nebi, tak i na zemi"? A jako jsi těmito moři pohnula Slovem z nebe, abys ho přivedla na zem, a nabídla jsi své lůno, aby ho přijalo, tak s těmito [29] moři přiměješ Nejvyšší "FIAT" sestoupit z jeho nebeského sídla na zem, a já se nabízím, že ho přijmu, aby zůstalo počato v mé duši a vytvořilo své Království ve mně a ode mne přešlo vládnout ve všech tvorech.

ČÁST 9:

Má svrchovaná Matko, jsem příliš malá, nechci zůstat bez Tebe, abych ve všech Tvých činech spojila své v jeden celek, abych spolu s Tebou prosila o Království Boží Vůle. Proto ve stejném Božském "FIAT" sleduji početí Slova v Tvém lůně, abych do Tvého lůna uložila všechny skutky, které jsem v Něm vykonala, své neustálé "MILUJI TĚ", své malé bolesti, abych Mu, zatímco Ho v Sobě počneš, podala své skutky spolu s Tvými, aby počalo Království Boží Vůle, a žádám Ho pro tu velkou lásku, kterou měl, když sestoupil z nebe a uzavřel se v malém vězení Tvého lůna.

Ach, jako svojí mamince se chci zavřít do tvého lůna spolu s mým [30] malým Ježíšem, dělat mu společnost v osamělosti, kterou trpí, a sledovat všechny jeho bolesti a následovat je svým "MILUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI". A vidím, že když mé děťátko Ježíš začíná trpět bolestmi a neustálými smrtelnými útrapami kvůli tomu, kolikrát tvorové odmítli Boží Vůli tím, že jí nedali život ve svých duších, Ona tedy trpěla smrt a Ty Ježíši, chceš ihned vzít na sebe všechny tyto smrti, abys uspokojil Nejvyšší Vůli. Proto vidím, jak malý se trápíš, srdce se mi svírá, když vidím, že umíráš, přitom já, mé něžné Dítě, chci tolikrát oživit božské "FIAT" ve své duši, kolikrát ho tvorové odmítli.

Chci, aby má vůle zemřela tolikrát, kolikrát jí dali život, a chci, aby tento život tvé Božské Vůle proudil do tvého malého Lidství, které v sobě přijímám, aby muka a bolest smrti, kterou trpíš, byla méně trýznivá, a prosím Tě o život tvého Božského "FIAT" ve všech tvorech.

Drahé Dítě, kolik bolestí snášíš v lůně naší Matky Královny! Vidím Tě nehybného, aniž bys mohl pohnout prstíčkem nebo nožičkou. Nemáš [31] prostor otevřít své krásné oči, nemáš ani záblesk světla. Všude je hluboká tma v tomto úzkém vězení Matčina lůna. Ach, všechno mi říká, jakými bolestmi trpíš, do jaké nehybnosti Tvá obdivuhodná Vůle uvrhla tvory, jak jsou všichni slepí, že na Ni hledí a nepoznávají Ji, a že bez Ní je pro jejich duše hluboká noc.

A já, můj drahý Ježíšku, chci vnést život Tvé Vůle do úzkého vězení Tvého prvního příbytku na zemi, abych vytvořila den v hluboké temnotě, v níž se nacházíš. Chci Ti dát svůj polibek, své "MILUJI TĚ" na Tvé něžné údy bez pohybu a prosím tě, abys pro tyto své bolesti dal své Boží Vůli pohyb ve tvorech, a aby svým světlem zahнала noc lidské vůle a vytvořila v nich věčný den tvého "FIAT".

Moje milované Děťátko, když Tě neudolám teď, když jsi malé, abys mi doprálo Království své Boží Vůle, řekni mi alespoň, kdy Tě udolám? Ale víš, milé Dítě, že tato malá dcera mé duše tě chce přemoci svou láskou, mocí a silou tvého "FIAT", a proto v [32] Něm povolává na pomoc všechny činy Tvé Božské Vůle, jako mohutné vojsko kolem Tebe. Volám celou oblohu s celou armádou hvězd kolem Tebe. Volám Slunce se silou jeho světla a tepla, volám vítr s prudkostí jeho říše, volám moře s jeho hřmotnými vlnami, volám celé Stvoření, oživuji vše svým hlasem, chci tě následovat a vtisknout do všech tvých činů "MILUJI TĚ" mé i všech, abych tě prosila o Království Tvého božského "FIAT".

Vidíš, mé něžné Dítě, jaký doprovod Ti chci vytvořit, jakmile vyjdeš z matčina lůna? Všechna Tvá díla, jako armádu seřazenou kolem Tebe, a všechna řeknou tomuto malému děťátku: "MILUJI TĚ, MILUJI TĚ, MILUJI TĚ! BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI Ti, ZBOŽŇUJI TĚ!" A spolu se všemi Ti chci vtisknout své "MILUJI TĚ" a svůj první polibek na ty Tvé rozechvělé rty, když jsi vyšel z matčina lůna a chvějící ses uchýlil do náruče Nebeské Matky, a ona tě přitiskla na svá prsa, líbala tě a dávala ti své mléko, hrála tě a tišila tvůj pláč. A jako malá holčička, kterou jsem, se chci vložit do maminciny náruče a na tentýž její polibek [33] chci vtisknout ten svůj. Chci, aby mé "MILUJU TĚ" proudilo v jejím mléce, takže když tě drahá Maminka krmí svým mlékem, já tě krmím svou láskou. Všechno to, co Ti dělá Ona, chci Ti dělat i já. Mé milované Dítě, vidíš, nejsem sama, mám tu všechno s sebou: Slunce, aby tě zahřálo, všechna tvá díla, aby utišila tvůj pláč. A tak sleduji tvůj nářek, tvé něžné vzlyky, protože Tě nevidím milovaného, a svým "Miluji Tě" Ti chci zpívat píseň "MILUJI TĚ, MILUJI TĚ", abych ti přinesla spánek, abych tě

prosila, jakmile tě uvidím probuzeného, o Království tvého "FIAT".

Maminko moje, pomoz mi, řekni spolu se mnou Božskému Dítěti: „Uspokoj tuto naši malou dceru, která nechce nic jiného a vzdychá jen po tom, aby Tvá Vůle byla poznána a vládla na zemi.“

ČÁST 10:

Zde následuje pasáž ze 17. svazku, která v tomto svazku chybí.

Moje něžné dítě, mé "MILUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI" tě všude následuje, aby tě prosilo o tvé "FIAT". Do každého tvého pulsu a dechu, do tvého jazyka, do zorniček [34] tvých očí, tak jak se množí kapky tvé krve v tvém malém Člověčenství, chci vtisknout své "MILUJI TĚ", svůj polibek na každou tvou svatou myšlenku, do náručí a rukou nebeské Matky a svatého Josefa, abys, když tě budou držet na svých prsou, cítil mé "MILUJI TĚ". Dokonce i v dechu zvířat, která na Tebe dýchají teplo a klaní se Ti, němí u Tvých nohou, v tom dechu chci, abys slyšel mé „MILUJI TĚ“, které žádá Tvé božské "FIAT".

Mé milostivé dítě, mé "MILUJI TĚ" tě následuje v surovém řezu obřízky. Chci tě utišit svým "MILUJI TĚ" v první krvi, kterou jsi prolil. V každé kapce chci zapečetit své "MILUJI TĚ", v slzách, které jsi prolil, Ty za sílu bolesti a svrchovaná Královna a svatý Josef při pohledu na tvé utrpení. Ta krev, ta bolest a ty slzy Tě prosí o vítězství Tvého Království. Můj drahý Ježíšku, chci tě přitisknout ke svému srdci a zmírnit bolesti, které trpíš. Chci [35] uzavřít do této rány všechny lidské vůle tvorů, aby už neměly více život a z této rány aby vyšla Tvá božská Vůle a vládla mezi nimi.

ČÁST 11:

Mé milované Dítě, zatímco Ti ještě krvácí rána obřízky, přichází na Tebe další trápení. Tyranský muž Tě chce zabít a Ty jsi nucen uprchnout do Egypta, aby ses dostal do bezpečí. Symbol zrádnosti lidské vůle, která pronásleduje Tvou božskou Vůli, aby nemohla vládnout.

Mé milostivé dítě, chci do této bolesti vlévat své "MILUJI TĚ", své láskyplné polibky, svou vůli, aby už víc neměla život, abych smířila a spojila lidskou a Boží vůli a učinila je jedinou, a z lásky k této Tvé silné bolesti Tě žádám o Tvé "FIAT". Proto následuji kroky své maminky, když Tě nese v náručí a pod jejími chodidly, jak jde, chci, abys cítil mé "MILUJI TĚ". Proto ho otiskují [36] krok za krokem do každého atomu země, do každého stébla trávy, kam vkročí, a oživuji je svým hlasem, chci, abys slyšel pod chodidly mé Maminky: "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI". A když mi utíkáš dát život, chci položit svůj, abych bránila Tvůj, a prosila o vítězství Tvé Vůle. Zatímco Ty utíkáš, má Lásko, cítím, jak se mi svírá srdce, když Tě vidím plakat a hořce vzlykat, když Tě vidím hledaného, ne aby Tě ochránili, ale aby Ti způsobili smrt, a já chci svou láskou utišit Tvůj pláč. Chci se rozmnožit v celém Stvoření, a abych Tě potěšila, chci, abys slyšel mé "MILUJI TĚ" z nitra moře. A svým hlasem oživuji všechny kapky vody, mrskání ryb, chci, abys slyšel "MILUJI TĚ" od němých obyvatel moře a nejkrásnější milostnou hudbu s mým refrénem: Chci Tvé „FIAT“. Chci se ve Tvé Vůli bilokovat [37] v nejvyšších horách i v nejhlubších údolích, oživit rostliny, květiny, stromy a všechno a přimět všechno, aby Ti říkalo: "MILUJI TĚ, MILUJI TĚ". Na křídlech větru chci tvořit ty nejsilnější hlasy a nechat tě slyšet, že "TĚ MILUJI" a na vlnách větru Ti chci dávat své horoucí polibky, svá láskyplná pohlazení. Můj drahý maličký, když utíkáš,

ve dne i v noci, jsi stále vystaven otevřenému povětří. Je správné, že volám všechny stvořené věci, aby potěšily svého Stvořitele. Proto volám všechno světlo Slunce, jež kropí³ Tvoji krásnou tvář a říká Ti: "MILUJI TĚ". Volám všechny ptáky, aby ti svým zpěvem a trylky tvořili ukolébavky lásky. Zkrátka, chci Tě vzít do Egypta v doprovodu triumfu své lásky a jako refrén, prosím Tě o Království Tvé Vůle. Nejsem na to sama, Ježíši, se mnou jsou všechny tvé skutky. Copak necítíš, jak krásné je [38] moře, vítr, Slunce, hvězdy, které se třpytí a říkají "MILUJI TĚ, MILUJI TĚ"? Nebesa, hory, rostliny, všichni svorně navzájem volají, jak jen mohou: "MILUJEME TĚ, MILUJEME TĚ, chceme Tvou vládnoucí a panující Vůli!". A to vše se ozývá v prsou Královny Matky a také ona Ti říká: „Můj Synu, má láska všechno harmonizuje, všechno spojuje, všechno převyšuje a proniká i do tvého Srdce, a žádá o tvé 'FIAT'.“

ČÁST 12:

Mé drahé Dítě Ježíši, jak Tě následuji, došel jsi již do Egypta a vidím, že Tě všude provází smutek, slzy, zapomnění a opuštěnost ode všech lidí natolik, že jsi nucen vstoupit do malého příbytku, špatně zastřešeného, vystaveného větrům a dešti. Nikdo na světě ti nenabídne ani malý příbytek. Ach, jak vzlykáš, mé nejněžnější Dítě, když vidíš, že Tvé malé Lidství trpí stejným osudem jako Tvá obdivuhodná Vůle, že [39] Jí nikdo dobrovolně nenabídne příbytek své duše, aby mohla kralovat a vládnout. Ačkoli je uprostřed nich, jako by bloudila a šest tisíc let žádala o nocleh, a nedostala ho. A Ty, Má Lásko, pláčeš nad bolestí Svého božského "FIAT".

Vidím však, můj Nebeský Maličký, že naše Maminka, zatímco pláče spolu s Tebou, skrývá své slzy, aby utišila Tvůj pláč, a nabízí svou krásnou duši jako věčný příbytek Tvé Božské Vůle. I já sleduji tvůj pláč, chci utřít Tvoji půvabnou tvář a do každé slzy vtisknout své "MILUJU TĚ", na ty chvějící se a vzlykající rty, svůj láskyplný polibek. Chci prosit o Tvé "FIAT" a nabídnout své srdce jako trvalý příbytek Tvého věčného "FIAT". Mé milované Dítě, střede mého života, dokud přebýváš v této chatrči, chci sledovat všechny Tvé činy [40] a činy Nebeské Vládkyně, a když Tě kolébá, chci Tě také kolébat a přinést Ti spánek svou písní "Miluji Tě, Miluji Tě". Když pro tebe připravuje pláštík, do kterého tě zabalí, chci, aby v nitích, které procházejí jejími mateřskými prsty, proudilo mé "MILUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI, ZBOŽŇUJI TĚ", takže až tě naše Božská Matka bude oblékat, budeš cítit, že tvůj pláštík je utkán společně s mým "MILUJI TĚ", které Tě žádá o tvé "FIAT". Srdce mého malého srdce, až uděláš své první krůčky, chci ti na tu zem vtisknout své "MILUJU TĚ", aby leželo pod tvýma malýma nožkama, a chci tě chránit svou náručí, abych tě, až zakolísáš, mohla obejmout a přitisknout ke svému srdci. Vidím, mé nebeské dítě, že až si odvykneš, budeš chodit samo, ⁴ malé, tak malé, jak ještě stále jsi [41], odloučíš se od své Maminky, klekáš si svými malými kolínky na holou zem a s rozevřenýma malýma ručičkama se modlíš a pláčeš, pro spásu všech a vroucími vzdechy prosíš o království Tvé Božské Vůle. A tvé malé srdíčko bije prudce, jako by chtělo puknout láskou a bolestí. Můj malý Ježíšku, dovol mi, abych ti své "MILUJU TĚ" vložila pod tvá malá kolínka, aby mé "MILUJU TĚ" změkčilo zemi a nebylo tak tvrdé na tvé jemné údy. Dovol mi, abych ti své "MILUJU TĚ" vtiskla doprostřed tvých rozevřených ručiček a podepřela tvé malé ruce svými, abys tolik netrpěl. A zatímco Tě držím, Ty, můj miláčku, vezmi mě do své

malé náruče a nabídmi mě Nebeskému Otci jako malou dceru Tvé Vůle, dej mi milost, aby vládla ve mně i ve všech tvorech.

ČÁST 13:

[42] Mé Nebeské Dítě, Tvá láska Tě popohání vyjít z malé chatrče a děti Egypta, přitahovány Tvou krásou, se shlukují kolem Tebe a Ty mluvíš s takovou láskou, že Ti uchvácené naslouchají. Když je poučuješ, nakonec jim žehnáš a běžíš za maminkou, protože její láska se ozývá ve tvém srdci a ty běžíš do její náruče, protože tě volá. Má lásko, chci tě ve všem následovat, chci, aby mé "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI" zaznívalo pod tvými něžnými kroky, v pohybu tvých malých rukou, v tvých sladkých, milých, nadšených slovech, plných života, v tvém okouzlujícím pohledu a žádám Tě o vládu Tvého "FIAT". A jako žehnáš dětem, požehnej i malé dcerušce Tvé Vůle tím, že svým požehnáním zpečetíš život Tvé Vůle v mé malé duši. Následuji Tě, Božské Dítě, jak kráčíš po polích a s potěšením sklízíš. Když natahuješ [43] ruku, abys utrl květy, miluji Tě a na květu, který utrhneš, chci opakovat svůj refrén "MILUJI Tě, MILUJI Tě" a prosím Tě, abys obětoval svému nebeskému Otci malý květ malé dcerky Tvé Vůle, aby poznala, milovala a toužila jen po Tvém věčném "FIAT".

ČÁST 14:

Můj živote, Dítě Ježíši, vidím, že tvé vyhnanství skončilo a ty se vracíš do Nazareta, a já tě chci následovat, krok za krokem, nebo raději tě chci doprovázet pod deštěm z "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ". Proto si přivolávám na pomoc světlo Slunce, aby jako světlo přšelo "MILUJI TĚ", třpyt hvězd,

aby pršelo "MILUJU TĚ", hukot větru, aby sténal, křičel, hvízdal, a sypal "MILUJI TĚ, MILUJI TĚ". Svolávám všechny nebeské ptáky, aby Tě doprovázeli svou hudbou, zpěvem a trylky a říkali: "Miluji Tě, miluji Tě". Volám beránky, aby bečeli a říkali: "MILUJI TĚ. " Volám moře, aby vystoupilo ze svého břehu a doprovázelo Tě vlnami "MILUJI Tě". [44] Ale víš, co chce tvoje malá dcera tímto deštěm "MILUJI TĚ? " Abys mi dopřál Království Tvé Vůle. A když se zavíráš v Nazaretě, zavírám se s Tebou a nechávám pršet své "MILUJI Tě", abych Tě získala cestou lásky, abys mi dal to, co chceš Ty, co chce Královna Matka a co chci já: aby Tvá Vůle byla poznána a vládla mezi tvory.

Můj Živote, Ježíši, už jsem s Tebou v domě v Nazaretě a chci Tě krok za krokem následovat, abych zpečetila své "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI Ti" ve všem, co děláš, a prosila Tě o Království Tvé Vůle. Když mezi Tebou a Tvou Matkou tečou proudy lásky, spolu s nimi teče i mé "MILUJI Tě", abych Tě a nebeskou Matku prosila, aby byla poznána Tvá Vůle. Vezmeš-li jídlo, vtisknu Ti do něj své "MILUJI TĚ", abych Tě jím prosila [45] o pokrm Tvé Vůle pro všechny tvory. Piješ-li vodu, nechávám do ní proudit své "MILUJI TĚ", abych Tě prosila, aby čistá voda Tvé Vůle proudila v našich útrokách, aby ve všech tvořila krevní oběh, aby nám dala pocítit život Tvé Božské Vůle ve všech našich údech. Když budeš svýma tvůrčíma rukama tlouct do dřeva, tluč do dřeva mé lidské vůle, aby se proměnila ve světlo Boží Vůle.

Mé "MILUJI TĚ" tě následuje, když ve své výrobní dílně bereš do rukou hřebíky a kladivo, aby ti s mým "MILUJI TĚ" pověděly: přibij všechny lidské vůle, aby daly svobodu žít Tvé Vůli. Odcházíš-li sám do svého pokojíčku, aby ses modlil nebo spal, nechci tě nechat samotného, ale chci se postavit do Tvé

blízkosti, a nevím-li, jak Ti říci něco jiného, zašeptám Ti do ucha: "MILUJI TĚ, MILUJI TĚ, MILUJI TĚ, MILUJI TĚ, MILUJI TĚ" a budu Tě prosit Tvými [46] vlastními modlitbami o vládu Tvého "FIAT" a o to, abys svým spánkem uspal lidskou vůli, aby už neměla život, aby za to měla život jen a jen Tvé Božské Vůle. Můj Božský Ježíši, cítila bych se nešťastná, kdybych Tě ve všem nenásledovala a nezaměstnávala Tě svou společností a nedopřála Ti slyšet můj refrén "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI", abych Tě spolu s Tvými činy prosila o Království Tvé Vůle, neboť v Tvé blízkosti cítím Tvé vlastní pulsy, které to chtějí a Tvou vlastní Božskou Vůli, která chce být poznána a vládnout uprostřed tvorů.

Proto Tě následuji na cestě do chrámu a Ty, odběhnutím ⁵ od své Matky, jsi jí způsobil hořký žal, že Tě na tři dny ztratila. A já běžím svým "MILUJI TĚ" v zármutku Tvé Matky a ve Tvém ztracení, abych Tě prosila, aby se lidská vůle ztratila, abychom se, když ji nenajdeme, rozhodli žít [47] v Boží Vůli a v té radosti, kterou pocítila Matka a Syn, když se opět ocitli spolu, blíže než předtím. Mé "MILUJI TĚ" Tě žádá, aby Ti tvorové již nepůsobili bolest, kterou Ti neustále přináší lidská vůle, ale čistou radost a nevýslovné uspokojení z toho, že v nich vládne Tvé božské "FIAT".

ČÁST: 15

Mé nebeské Nejvyšší Dobro, spěchám za Tebou, jinak mi nestačí čas, abych Tě ve všem následovala. Už Tě vidím, jak odcházíš na poušť a dáváš své Matce uchopit své Srdce, toužící po lásce a říkáš jí: "Buď sbohem, ó Maminko – loučím se, ale zanechávám ti své Božské FIAT, jako svou náhradu, jako tvou

pomoc, pro tvůj život a mluvčího komunikace mezi Mnou a Tebou.⁶ Má Vůle ti řekne všechno, co bude dělat tvůj Syn a ty Mě budeš ve všem následovat, takže, ačkoli jsi daleko, bude tě držet tak blízko, že se budeme cítit jako jeden".

Ježíši, podej mi ruku a vezmi mě [48] s sebou, aby mi z toho, co děláš, neuniklo nic, co bych neuzavřela ve svém "MILUJI TĚ" pro Tebe, abych Tě prosila o království Tvé Boží Vůle na zemi. Proto, zatímco Ty sám kráčíš, já Tě následuji krok za krokem se svým "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI". Chci, abys při každém nádechu dýchal mé "MILUJI TĚ". Každé tvé slovo chci zahrnout do svého "MILUJI TĚ". V každém Tvém pohledu chci, aby ses setkal s mým "MILUJI TĚ" a až přijdeš k Jordánu, chci, aby v těch vodách teklo mé "MILUJI TĚ", takže, jakmile ti svatý Jan nechá tyto vody stékat po hlavě, aby tě pokřtil, Ty pocítíš, že Tvá malá dcera Tě nenechává samotného. Dělá Ti společnost svým "MILUJI TĚ" a nechává ho proudit v těch vodách, aby Tě požádala o křestní vodu Tvé Boží Vůle pro všechna stvoření, aby přišel počátek Tvého Království. Má lásko, při tomto slavnostním aktu tvého křtu tě prosím o milost, kterou mi jistě neodepřeš. Prosím tě [49], abys svými svatými rukama pokřtil mou malou duši životodárnou a tvůrčí vodou Své Božské Vůle, aby neslyšela, neviděla, neznala nic jiného než život tvého "FIAT". Ach, ano, prosím Tě, aby moje existence nebyla ničím víc než jediným aktem Tvé Vůle.

Můj Ježíši, má sladká Lásko, následuji Tě na poušť. Mé "MILUJI TĚ" Tě v této pustině nenechá samotného. Zůstanu Ti nablízku ve dne i v noci, a když Tě uvidím ztrápeného, toužícího po lásce, budu se modlit a litovat izolace Tvé Božské Vůle, že, tak jako na poušti, je opuštěna stvořeními. Velmi silně pociťuješ bolest Své Božské Vůle, která nejenže nevládne uprostřed tvorů,

ale byla umístěna jakoby do vyhnanství a Tvé nejsvětější Lidství pláče a modlí se jménem celé lidské rodiny, aby se obě vůle, Božská a lidská, navzájem usmířily. Lidská vůle ji vyzývá, aby vládla a ta Božská odpouští dlouhé vyhnanství, v němž ji [50] stvoření držela. A já si přivlastňuji Tvé slzy, Tvé modlitby, bolesti Tvého vroucího Srdce, vše prokládám svým "MILUJI TĚ". Vytvářím sladké řetězy lásky a rozeznívám celou Tvou Božskou Osobu, nutím tě, abys mi dal Království Tvé Božské Vůle na zemi. Slyš, Můj Živote, to Tvé vlastní bušení srdce, Tvé vzdechy, Tvé slzy, Tvé smutky chtějí a žádají Království Tvého "FIAT". Takže pokud mě nechceš poslouchat, prosím, poslechni sám sebe a dej mi slovo, že z této pouště vyjdeme a řekni: "Ach, ano, na zemi přijde Království Mé Vůle"!

Můj Ježíši, Srdce mého Srdce, vidím, že spěcháš opustit poušť. Znovu procházíš Jordánem, abys věnoval další láskyplný pohled svému drahému Janovi, vlil do jeho srdce proudy lásky a milostí a spěšně dorazil do svého domova v Nazaretě, kam tě bez ustání volá láska nebeské Matky. A ó, jaká dojemná scéna! Matka [51] a Syn se vrhají jeden druhému do náruče a spojení navzájem tvoří jednu lásku. Protože Nebeská královna cítila nesmírnou potřebu znovu vidět svého Syna. Její mateřské Srdce bylo spálené Jeho nepřítomností a chtěla se vylít do svého Syna, aby přijala rosu Jeho lásky, aby nebyla strávena v plamenech, které Ji pohlcovaly. Můj nebeský Spasitel Ježíš také cítil mimořádnou potřebu maminčiny lásky, a proto se utíkal do její náruče, aby dával a přijímal lásku. A já, malý plamínek svého "MILUJI TĚ", vkládám do Tvých neposkvrněných objetí, do Tvých výtrysků, do plamenů lásky Syna a Matky, a žádám Matku a Syna o Království Tvé Vůle. Svatá Matko, opakuj se mnou a modli se, aby byla poznána Boží Vůle, a aby vládla, jako v nebi, tak i na

zemi. Ale zatímco Matka a Syn se osvěžují ve své lásce a ožívají, jsou připravováni na dlouhé strádání. Již se můj [52] Ježíš, vždy nedostižný ve své lásce, vrací na cestu, aby vstoupil do svého veřejného života. A když silně přitiskl svoji Matku na Svě srdce, aby ji posílil, znovu sám odchází. Sám, aby lidem vydal své Božské Slovo, aby z nich dělal učedníky, a aby jim hlásal svaté evangelium.

ČÁST: 16

Má lásko a můj Živote, Ježíši, vidím, že na začátku tvého veřejného života, tě láska Tvého planoucího Srdce přivádí pomáhat na svatbě v Káni, společně s tvou Matkou a já následuji tvé kroky se svým "MILUJI TĚ". Cítím, že Tvé Srdce se chvěje láskou a zármutkem, neboť pamatuješ na jinou svatbu, na které jsi byl a kterou jsi Ty požehnal v Ráji, nevinných Adama a Evy. Dvojí manželství: Manželství mezi tvou Božskou Vůlí a lidskou. Manželství mezi mužem a ženou, v němž jsi jim dal za věno celé stvoření a svou Božskou Vůli, pulzující v jejich srdcích [53] a ve všech stvořených věcech. Takže tvá přítomnost na této svatbě, což je u Tebe neobvyklé, mi říká, že chceš, aby vládla Tvá Božská Vůle, a že chceš ve stvořeních všechno znovu uspořádat. A já, můj Ježíši, chci se postavit do Tvé blízkosti, abych do Tvého sladkého pohledu, Tvého melodického hlasu, Tvého okouzujícího chování vložila své "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, OSLAVUJI TĚ, DĚKUJI TI". A pro lásku, která Tě vedla, aby ses podvolil prosbám Svrchované Královny, udělat zázrak proměny vody ve víno, prosím Tě, abys vykonal velký zázrak, také pro lásku Svě Nebeské Matky, a proměnil lidskou vůli na Božskou a tato, aby vládla jako v nebi, tak i na zemi. Svatá Matko, ty, která ses tolik starala o to, aby Ježíš proměnil vodu ve víno, abys

udělala radost novomanželům, ach, prosím tě nenech Ježíše odejít do veřejného života, pokud Ti nepřislíbí, že Jeho Vůle přijde vládnout nad zemí.

Moje sladké Dobro, mé "MILUJU TĚ" a nepřetržitý [54] zpěv, který Ti říká, že chci, aby tvá Božská Vůle vládla, jak v nebi, tak na zemi, nikdy nepřestane, a abych tě přinutila, chci tě ve všem následovat, abych do všech tvých činů vložila své "MILUJI TĚ" a umístila je kolem Tebe a do Tebe jako impozantní armádu, abych Ti šeptala do ucha: Dej mi Své FIAT, které pulzuje v Tvém Srdci. Dej mi Svou Vůli, která mluví ve Tvém Slově, která pracuje ve Tvých Rukou, která kráčí ve Tvých Krocích a ve všech Tvém Ti říká: Chci, aby Tvá Vůle vládla jak v nebi, tak na zemi. Ach, poslouvej svou malou dceru, slyš sám Sebe, v té, kterou tak miluješ, když žijeme ve Tvém "FIAT"!

ČÁST: 17

Můj Ježíši, můj drahý Živote, vidím, že odcházíš od své Maminky, ale vaše vůle se nerozdělily a jen, pouze odcházíš, abys začal svůj veřejný život. Tvé kroky jsou obráceny k Jeruzalému, abys v Chrámu hlásal své Božské Slovo a otevřeně řekl, že Ty jsi ten, který je pravým Mesiášem, po němž toužili. Ale kolik svíravých bolestí Tvého Srdce, kolik [55] žalu! Při Tvém ohlášení, místo aby se Ti vrhli k nohám a přijali Tě jako svého nebeského Spasitele, hledí na Tebe zachmuřenýma očima, poslouchají Tě a reptají, takže k Tobě nikdo nepřistupuje, aby Ti řekl: "Pojď do mého domu " a Ty zůstáváš sám. Jsi nucen nevděkem těch lidí žebrať o chléb a uchýlit se mimo obydlenu oblast, sám, v noci, mít za lůžko zemi, za střechu hvězdnou

oblohu. Hvězdy Ti dělají společnost svým něžným blikáním a Ty trávíš noci v slzách a modlitbách za ty, kdo Tě nechtějí uznat.

Ježíši, má Lásko, přijď do mé náruče, ať Tě mohu utěšit. Chci plakat a modlit se spolu s Tebou, chci Ti dát své "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, OSLAVUJI TĚ, DĚKUJI TI", v bolestech, kterými trpíš, v slzách, které proléváš, ve tvých nevyslyšených slovech. A chci dát své "MILUJI TĚ" před, za a pod tvé kroky, abys nepocítil tvrdost nevděčné země, ale měkkost mého "MILUJI TĚ" a říci Ti: [56] Vidíš, Ježíši, jak trpíš? Proto učiň, nechť vládne Tvá Božská Vůle a Tvé bolesti ustanou. Můj Ježíši, Živote mého ubohého srdce, Tvá láska nepřestává. Stále se vracíš do Chrámu a hlásáš lidem své Božské Slovo. A zatímco velcí a vzdělaní Tě nechtějí poznat, zástup chudých, nevědomých a trpících se tísni kolem Tebe, přitahován Tvou přívětivostí a líbezností, Tvým vznešeným hlasem, neboť když mluvíš, cítí, jak je bolí srdce. Právě tito chudí otevírají ve Tvém srdci žílu štěstí, neboť cítíš, že alespoň ty chudé, kteří jsou považováni za odpad společnosti, můžeš utěšit, poučit, uzdravit, a stáváš se přítelem, učitelem, soucitným lékařem chudých. Pro všechny máš slova útěchy a neváháš dotknout se jejich trpících údů, abys je uzdravil. Jdeš od města k městu a já chci následovat tvé kroky, abych svým "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, DĚKUJI TI, BLAHOSLAVÍM TĚ" označila ulice, města a přitiskla si Tě často na srdce [57] a šeptala ti do ucha: Dej mi Království své Vůle, a abych tě pohnula k tomu, abys mi ho dal, prosím tě kvůli tvým vlastním činům.

Když však procházíš ulicemi a městy, odehrává se kolem tebe dojemná podívaná: slepí, němí, hluchí, chromí, ochrnutí, malomocní a všechna lidská neštěstí pronikají tvé Božské Srdce. Ó, jak se chvěješ! Tvé Srdce se hroutí, když vidíš, jak se proměňuje v bídu, a téměř s odporem hledíš na tu samou

lidskou přirozenost, která byla z tvých stvořitelských rukou tak krásná a dokonalá. Vše je důsledkem pokleslé lidské vůle, která tím, že se její zlé účinky přelévají ven, činí lidstvo nešťastným.

Ach, má Lásko, prosím Tě, aby se Tvé "FIAT" vrátilo a vládlo mezi námi. Chceš-li, můžeš a Ono zažene neštěstí, které lidská vůle způsobila. Proto vylévám své "MILUJI TĚ" v činu, kterým dáváš slepým zrak, aby získali zrak k poznání Tvé Božské Vůle. Kolik lidí je slepých vůči Tvé Božské Vůli! Země je plná těchto ubohých slepců; proto tě prosím, aby všichni získali [58] zrak, aby poznali a zajímali se o tvou Nejsvětější Vůli.

Ale vidím, má lásko, že krok za krokem prospíváš těmto chudým lidem. Hluchý člověk se Ti ukáže a Ty mu svým hlasem propůjčíš sluch. Mé "MILUJI TĚ" plyne Tvým svrchovaným hlasem a já Tě prosím, abys dal slyšet tolika lidem, kteří jsou hluchí k Tvé Božské Vůli. Ještě jeden krok a rozvaž jazyk němého člověka. Kolik němých lidí nemá jazyk, aby vyslovili Tvé Božské "FIAT"! A já, klečící u tvých nohou, se tisknu na tvá kolena a maličká, jaká jsem, neodtrhnu se, pokud mi neudělíš ten zázrak, že rozvážeš jazyk tolika němým, aby všichni mohli mluvit o tvé obdivuhodné Vůli. Můj Ježíši, tvé Srdce pociťuje takové trápení, bolesti nad lidskými neštěstími, která jsou všechna způsobena lidskou vůlí, že se mi zdá, že rozséváš zázraky, abys je osvobodil a dal nám milost přivolat tvou Božskou Vůli, aby vládla uprostřed tvorů, a proto narovnáš chromé, napravuješ malomocné, uzdravuješ ochrnuté [59] a já, můj nebeský Spasiteli, tě budu vždy doprovázet svým "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI". A víš, proč Tě miluji a následuji Tě? Protože chci, abys ty, kdo kulhají, ve své vůli narovnal, abys očistil lidská pokolení od malomocenství lidské vůle, která je znetvořila na duši a možná i na těle, abys uzdravil řadu lidí, kteří jsou

ochromeni lidskou vůlí. Má Lásko, lidská vůle je rozsévačem všeho zla. Proto Tě prosím, abys učinil zázrak zázraků: aby Tvá Vůle zavládla jako v nebi, tak i na zemi a všechno zlo přestalo.

ČÁST: 18

Milovaný, pokračuješ ve svém veřejném životě a všude hlásáš své božské slovo a utěšuješ trpící. Slyšíš matku, jak pláče pro svého mrtvého syna, kterého se chystá pohřbít. Tvé Srdce nesnese slzy plačící matky; přistupuješ k rakvi, voláš ho k životu a odevzdáváš ho matce. Má Lásko, mé "MILUJI TĚ" Tě neopouští při tomto aktu darování života mrtvému člověku a prosím Tě, abys povolal k životu tolik mrtvých duší ve Své [60] Božské Vůli a abys setřel slzy Své Božské Vůle, které jsou také Tvé vlastní, která více než Matka po tolik staletí pláče, protože vidí tolik pro Ni ⁷ mrtvých dětí.

Můj Ježíši, můj nejsladší Živote, tvá láska tě nutí běžet všude. Jsi povolán vzkřísit dívku, nezapřeš sám sebe, vezmeš její ruku do svých rukou, když ji zvedáš, přivoláš ji k životu a řekneš: "Ta dívka není mrtvá, ale spí. Kolik jich, Má Lásko, spí ve spánku své lidské vůle a já chci, aby mé "MILUJI TĚ" proudilo v aktu, kdy vztáhneš svou ruku, abys vzkřísil dívku, a žádám, abys vztáhl svou pravici a povolal je zpět k životu ve své Vůli. Není třeba nic jiného než dotek Tvé tvořivé ruky, akt Tvé Moci, aby tyto duše, které jsou uspané v lidské vůli, vytvořily první skupinu v Království Tvého Božského "FIAT".

Můj soucitný Ježíši, čeká Tě další dojemná scéna [61]: Marta a Magdaléna ⁸ Ti přicházejí naproti, aby Ti oznámily, že jejich bratr zemřel, a pláčou, a Ty jsi tak dojat, že pláčeš s nimi a žádáš, aby Tě odvedly k Lazarovu hrobu. A jakmile přijdeš,

přikážeš hrob odkrýt. A když vidíš, že po pouhých čtyřech dnech se změnil k nepoznání a ani Ty ses k němu nemohl přiblížit – tak velký byl zápach, který z něj vycházel – zachvěješ se, třeseš se a pláčeš, a mocným hlasem, který se chvěje silou žalu, řekneš: "Lazare, vyjdi ven!" a vzkřísíš ho.

Má lásko, proč pláčeš a proč tolik bolesti při vzkříšení Lazara? A Ježíš, mě přitiskl k sobě a já k němu, abych cítila jeho bolestný tlukot, slyšela znít jeho hlas v mém srdci, jak mi říká:

"Má malá dceruško, mrtvý Lazar pro mě představoval celé lidstvo, které je zatvrzelé ve zlu a z něhož lidská vůle udělala hnijící mrtvolu, skutečné dějiště jeho zla, které činí lidskou rodinu v mých očích nesnesitelnou (takový zápach z ní vyzařuje), mě přimělo plakat a třást se žalem, [62] a ty plač se mnou a modli se".

Ach, ano, Živote mého srdce, pláču společně s Tebou a chci do Tvých slov vložit své "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, Lazare, vyjdi ven!", abych Tě přiměla opakovat je každému srdci. Vylévajíc Svě slzy jako blahodárnou rosou, opakuji: "Vyjdi z hrobu lidské vůle a znovu vstup do života Boží Vůle", aby všichni, když uslyší tvůj císařský hlas, povstali a vytvořili Království tvého "FIAT". Můj milovaný Ježíši, nikdy Tě nenechám samotného, a i když Ti neumím nic říct, dokážu Ti říkat: "MILUJI TĚ, MILUJI TĚ". A všechny Tvé skutky, kroky, slova a slzy chci proplést svým malým "MILUJI TĚ" a prosit Tě o Tvé vládnoucí a dominantní "FIAT". Proto Tě následuji spolu s Tvými učedníky, a zatímco Ty spíš na lodi, symbol odpočinku, který dáš těm, kdo budou žít ve Tvé Božské Vůli, bouře nahání apoštolům strach a oni se probouzejí a volají k Tobě: "Mistře, zachraň nás, jinak zahyneme!" Můj Ježíši, to není nic jiného, než bouře lidské vůle, která zvedá hrozivé a bouřlivé vlny v moři života a hrozí, že nás potopí. Můj

pokojný Ježíši, svým "MILUJI TĚ" volám spolu s apoštoly:
"Mistře, zachraň nás, jinak zahyneme!". Ach, přikaz bouři lidské
vůle, aby se uklidnila, a to se stejnou mocí, s jakou jsi přikázal
bouři, v níž se ocitli apoštolové a usmiř lidskou a Boží Vůli,
abychom mohli spočinout v bezpečné náruči Tvého Nejvyššího
"FIAT".

ČÁST: 19

Moje milované Dobro, vidím, že opět směřuješ své kroky
do Jeruzaléma a doprovázím tě svým "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ,
BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI". Ale jaká to bolest tvého Božského
srdce, když při vstupu do Chrámu vidíš, že je znesvěcen, jako by
to bylo tržiště a ne dům Tvého Otce? A ty se chopíš provazů a s
jemností a božskou mocí vše rozvrátíš a vyženeš znesvěcovatele
chrámu. Síle Tvého vládnoucího činu [64] nikdo neodporuje a
všichni prchají. Můj Ježíši, Božský Vládce, mé "MILUJI TĚ" Ti
vkládá tyto provazy, abych Tě prosila, abys je znovu vzal a vyhnal
naši lidskou vůli, která znesvětila Tvůj živý chrám, jímž jsou naše
duše. Ach, ubij ji tak, aby se neodvážila vládnout a postoupila
své královské místo Boží Vůli.

Nebeský Miláčku, mé "MILUJI TĚ" Tě následuje při Tvém
triumfálním vjezdu do Jeruzaléma. Své "MILUJI TĚ" otiskuji do
větví palem, do plášťů, které Ti házejí k nohám, do jásavých
výkřiků, jimiž Tě oslavují davy a prosí o vítězství Tvé Vůle. Můj
Božský Králi, zdá se mi, že Tvé zjevení jako přemožitele, jako
Vítěze, mi chce přinést radostnou zvěst. Ach, udělej mi radost!
Řekni malé dceři Tvé Vůle: "Přijde království FIAT VOLUNTAS
TUA, jak v nebi, tak na zemi". Neopustím tě, budu tě unavovat
svým "MILUJI TĚ", dokud mi neřekneš: "**Vyhrála jsi, má dcero,**

slibuji ti, že Mé Království přijde na [65] zemi a ty mě budeš následovat. Má láska cítí potřebu tvé společnosti. Moji nepřátelé plni zlosti, z jásotu zástupů, mi usilují o život. Mé nepřátele hněvá jásot davů a snaží se připravit mě o život. A já, než zemřu, chci ustanovit svátosti jako poslední připomínku své vroucí lásky k mým dětem a věčného života uprostřed nich; a ty, ty mě budeš i nadále prosit o mé božské "FIAT" v každé svátosti, abys získala Jeho Království".

Má lásko, přimykám se k Tobě, a zatímco Ty ustanovuješ svátosti, vkládám své "MILUJI TĚ" do každého křtu, abych Tě na jeho základě prosila "FIAT VOLUNTAS TUA" za každého pokřtěného. Mé "MILUJI TĚ" opakuji ve svátosti biřmování, abych tě v každém biřmovanci prosila o vítězství Tvé Božské Vůle. Mé "MILUJI TĚ" pečeti svátost posledního pomazání, abych tě v každém umírajícím prosila o poslední úkon jeho života ve Tvé Božské Vůli. Můj Ježíši, mé "MILUJI TĚ" se otiskuje do svátosti svěcení, abych Tě prosila o kněze Tvé Vůle a Jeho Království v nich. Mé "MILUJI TĚ" se [66] rozprostírá ve svátosti manželství, abych tě prosila o rodiny utvořené ve Tvém Božském "FIAT". Mé "MILUJI TĚ" se objevuje ve svátosti zpovědi, aby tě všichni ve zpovědi prosili o smrt hříchu a o život Tvé Božské Vůle v nich.

Můj živote, Ježíši, mé "MILUJI TĚ" Tě nikdy neopustí, bude s Tebou věčně. A proto zanechávám své "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, DĚKUJI TI" v každé svátostné Hostii, v každé tajné slze, kterou proléváš v každé proměněné Hostii, v každé urážce, kterou přijímáš a v každém zadostiučinění, které konáš, abych Tě spolu s Tebou prosila: Přijď království Tvé Vůle jako v nebi, tak i na zemi. Můj nebeský šípe ⁹, z každého svatostánku zraň lidskou vůli, rozprostři Svá pouta lásky, použij

všechny Své láskyplné lsti, abys přemohl lidskou vůli a dal nám na oplátku Svou, aby naše vůle byla zajedno s Tvou, jako v nebi, tak i na zemi.

ČÁST: 20

Můj trpící Ježíši, poté, co jsi [67] zanechal sám sebe ve svátosti Eucharistie a rozmnožil svůj život do každé Hostie, abys sestoupil do každého srdce a dal se k dispozici tvorům, abys řekl: "Neopouštím vás, ale zůstávám s vámi všemi, abych mohl tvořit království své Božské Vůle uprostřed svých dětí", se Tvá láska dovršila a ty vstupuješ do moře Svého utrpení.

Tvé kroky se stáčejí do Getsemanské zahrady. Vidím Tě, jak klečíš na zemi a modlíš se, ale zatímco se modlíš, trápíš se, vzdycháš, trpíš a potíš se krví. Všechno stojí před Tebou. Všechny bolesti a všechny hříchy, z nichž každý má pečeť smrtící zbraně lidské vůle, která bojuje s Bohem. Ach, ano, lidská vůle, která svými zbraněmi uvádí Boží Vůli do agónie, ji držela po tolik staletí a stále ji drží. Můj zmučený Ježíši, mé ubohé srdce nesnese pohled na Tebe, jak padáš na zem a koupeš se ve své vlastní krvi. Právě proto Tě prosím o Království Tvé Božské Vůle na zemi, aby svými božskými zbraněmi rozdrtilo ¹⁰ zbraně lidské vůle a tím, že ji uvede [68] do agónie, spravedlivě pomstilo dlouhou agónii tolika staletí. A tím, že jí nedá více života, zaujme její místo života v každém srdci. A já, můj Ježíši, si tě беру do svého náručí, chci Tě pozvednout tím, že do každé kapky krve, kterou prolíješ, do každého smutku, do každé bolesti a vzdechu vliji své "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ". V každém hříchu, který vidíš, chci vytvořit mraky "MILUJI TĚ", aby tvůj zrak nespatriil nic jiného než mé "MILUJI TĚ", a aby Ti zmizel strašlivý

pohled na tolik hříchů a prosit, aby Tvá Božská Vůle vládla na zemi.

Poslyš, Ježíši, vyslechni mě: kdyby vládla Tvá Božská Vůle, nenacházel by ses v takové bolesti a netrpěl bys tak trýznivými mukami. Proto mi před odchodem z této zahrady dej slovo, upokoj tuto svou malou dceru a řekni mi, že přijde vítězství Tvé Božské Vůle.

Můj kající Ježíši, Tvoji nepřátelé jsou již v zahradě, svazují Tě provazy a řetězy, šlapou po Tobě, vláčí Tě od soudu k soudu. Má Lásko, následuji Tě krok za krokem, abych označila všechny Tvé bolesti svým "MILUJI Tě", a abych Tě prosila, abys svými [69] provazy a řetězy spoutal naši vzpurnou vůli, aby se již neprotivila Tvé Božské Vůli a nechala ji svobodně vládnout. Můj Ježíši, Tvoji nepřátelé Ti nedají klid, utápí Tě v zármutku, zasypávají Tě plivanci, obviňují Tě jako zločince a odsouzeného k smrti Tě zavírají do vězení. Můj vězni Ježíši, neopouštím Tě. Mé "MILUJI TĚ" zakrývá ty plivance, takže Ty necítíš plivance, ale mé "MILUJI TĚ". Chci Tě přikrýt svým "MILUJI Tě", aby Tě mé "MILUJI Tě " ve všech bolestech a urážkách, které Ti způsobují, bránilo, obměkčovalo a stalo se zbraní, která Tvé nepřátele zahání na útěk a všechny obrací k Tobě. A v temném vězení, do něhož Tě zavírají, je mé "Miluji Tě" pro Tebe světlem a společníkem, abys nás osvobodil z vězení naší vůle a učinil nás svobodnými dětmi Tvého Božského "FIAT". Můj zmučený Ježíši, Tvoji nepřátelé Tě vypouštějí, aby Ti uložili větší tresty a mají barbarský úmysl Tě usmrtit a vlečou Tě k jiným soudům, k Pilátovi a Herodovi, kteří se Ti vysmívají, jdou tak daleko, že Tě oblékají jako blázna a vyměřují Ti [70] neslýchané tresty. Jak moc trpíš, Má lásko! Svým "MILUJI TĚ" Ti chci vytvořit roucho napsané mým "MILUJI TĚ" ze světla, aby zastínilo tvé nepřátele, aby Tě již netrápili, ale

poznali Tě a prosit Tě, abys odstranil šílenství, do něhož nás uvádí lidská vůle, která nás tím, že nás činí šílenými, připravuje o příčinu pravého dobra, kterou je konání Tvé Božské Vůle.

ČÁST: 21

Můj zmučený Ježíši, vedou Tě zpět k Pilátovi a čekají Tě nové tresty. Odsuzují Tě k bičování, svlékají Tě z šatů, přivazují Tě ke sloupu, aby Tě barbarsky bičovali a já Tě objímám u Tvých božských nohou, abych svým "MILUJI Tě" označila každou ránu, kterou dostaneš, každý kousek Tvého těla, který se Ti roztrhne, každou jizvu, která se Ti vytvoří na těle. Chci volat "MILUJI TĚ" a prosím Tě, abys nás svlékl z roucha lidské vůle a oblékl nás do Tvého roucha, abychom neslyšeli ani neviděli nic jiného než Tvé Nejvyšší "FIAT". Můj bičovaný Ježíši, Tví nepřátelé ještě nejsou spokojeni. Již jsi k nepoznání, mé srdce to nevydrží.

Chtěla bych tě chránit svým "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ, CHVÁLÍM TĚ" a žádat o panování Tvého "FIAT" [71] na zemi, což je jediný prostředek, jak ukončit tvé utrpení, jinak nikdy neskončí a já budu mít neustálou bolest z toho, že vidím, jak trpíš. Už Tě korunují trním. Přikrývají Tě rozedraným purpurem, do ruky Ti dávají rákos a chovají se k Tobě jako ke králi, aby se Ti posmívali. Můj Ježíši, můj Živote, mé "MILUJI TĚ" proniká každým trnem, který Ti probodává hlavu, a já Tě prosím, abys z nás sňal korunu výsměchu, kterou nás korunovala lidská vůle, abys nás zbavil jejího otrhaného purpuru a vzal nám z rukou třtinu tolika prázdných skutků, která nám dává téměř výsměšné příkazy. Nasad' nám korunu své Božské Vůle, zdravý a královský purpur, který nám dává vyniknout, jako

Jejím pravým dětem a pravé žezlo příkazu Tvého "FIAT", které vládne a ovládá naše duše.

Můj Králi Ježíši, mé "MILUJI TĚ" následuje Tvou lásku, spojuje se s ní a společně tvoří jeden celek, takže budu mít ve své moci tolik lásky, abych Ti mohla dát pocítit svou lásku v aktu, v němž Ti v uších zaznívá rozsudek smrti, výkřik "Ukřižuj, ukřižuj!" A já, zvrátím ¹¹ výkřik "Ukřižuj!" [72] voláním svého "MILUJI TĚ" v každém hlase, nad každými ústy: "Nechť je ukřižována lidská vůle, aby mohla vládnout Tvá!" A pro bolest, kterou jsi vytrpěl, když jsi byl odsouzen k smrti, vysvobod' nás ze smrti, kterou dáváme Tvému "FIAT" v našich duších a učiň, aby naše vůle zemřela a Tvá Božská Vůle povstala a tvořila Tvé Království ve všech našich činech.

Má lásko, mé srdce nemůže snést, když vidí, jak chystají kříž a Ty ho objímáš a vkládáš na svá ramena. Ach, jak ráda bych celý kříž pokryla svým "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, BLAHOSLAVÍM TĚ" a prosila Tě, aby na základě Tvého kříže všechny bolesti, které Tvá láska posílá tvorům, nesly ctnost Tvého "FIAT", aby je připravily k přijetí Tvé vlády. Ach, jak se mi chce volat v každé bolesti, kterou trpíš, v každé kapce Tvé krve: Ať přijde Tvé FIAT! V každém pádu, v každé slze Tvých krvavých vlasů, v každém postrčení, které dostaneš: MILUJI TĚ, přijď Království Tvé Vůle!

Můj milovaný Ježíši, pošlapán a vláčen přicházíš na horu Kalvárii. Už Tě svlékají z oděvu, [73] kladou Tě na kříž a s neslýchanými křečemi Tě křižují. Mé "MILUJI TĚ" proudí přes ty rozervané údy, ve Tvých vykloubených kostech, v probodnutích hřeby. Ve všech Tvých bolestech chci na první místo vložit pečeť svého "Miluji Tě" a žádám Tě, abys nás zbavil všeho, co brání Tvé Božské Vůli povstat ve všech srdcích, aby mohla šířit Své Království po celém světě. Ukřižovaný Ježíši, Ty trpíš a trápíš se

na kříži. Mé "MILUJI TĚ" zpečetuje Tvé bolestné záchvěvy, bolestné svírání tvého Srdce, plameny, které ho šírají. Ať tě mé "MILUJI TĚ" osvěží a uhasí tvou palčivou žízeň. Označuji všechna tvá slova, která jsi pronesl na kříži, svým "MILUJI TĚ " a přijímám Tvůj poslední dech ve svém "MILUJI TĚ, " abych Tě prosila, pro mučivé bolesti, které jsi vytrpěl na kříži, dej nám milost, abychom hořeli touhou žít ve tvé Božské Vůli, aby utrpením Tvého skonání v naší vůli, skonala ona ve Tvé vůli, abys svou smrtí dal smrt naší vůli a tvé "FIAT" ožilo ve všech srdcích, triumfovalo [74] a vítězně vládlo nad celým lidstvem a kralovalo tam, jak v nebi, tak na zemi.

ČÁST: 22

Má lásko, již jsi mrtvá. Ach, jak ráda bych zemřela s Tebou, ale není mi to dovoleno! Fiat, Fiat!... Chci Tě přijmout do své náruče, abych Tvé Nejsvětější Lidství uzavřela do svého "MILUJI TĚ", abys ve všem, co vidíš, viděl mé "MILUJI TĚ", cítil mé "MILUJI TĚ", dotýkal se mého "MILUJI TĚ". Mé "MILUJI TĚ" Tě nikdy neopustí. Tvá samotná Vůle je životem mého 'MILUJI TĚ'. Ale víš, co chce toto malá dcerka? Aby ta Boží Vůle, kterou jsi tak miloval a konal po celý svůj život na zemi, se stala známou všem tvorům. Aby všichni milovali a plnili Tvou Vůli, jako v nebi, tak i na zemi. Tato malá holčička si Tě chce získat v lásce, abys dal svou Božskou Vůli všem tvorům. Ach, Mé Dobro, udělej šťastným toto ubohé děvčátko, které nechce nic jiného než to, co chceš Ty, aby Tvá Vůle byla poznána a vládla nad celou zemí.

Mrtvý můj Ježíši, jak jsem Tvé Lidství uzavřela do svého "MILUJI TĚ, ZBOŽŇUJI TĚ, OSLAVUJI TĚ, DĚKUJI TI", tak Ti jako pohřeb, vytvořím své "MILUJI Tě", abych Tě požádala, ať pohřbíš

lidskou vůli, aby se nevrátila [75] k životu. Spolu se svou a Tvou bolestnou Matkou Tě doprovázím do očištění svým "MILUJI TĚ" a jsem divákem dojemné scény: Na tomto svatém místě je můj otec Adam, Abrahám, všichni patriarchové a proroci, drahý svatý Josef, všichni dobří lidé Starého zákona. Ó, jak se radují, když Tě vidí a klanějí se u Tvých ¹² svatých nohou, klanějí se Ti, milují Tě, děkují Ti. Ale zdá se, že jejich oslava není úplná a všichni sborově, jedním hlasem, počínaje prvním otcem Adamem, Ti říkají: " Vzdáváme Ti díky za to, co jsi pro nás všechny vykonal a vytrpěl, ale protože jsi splnil první část, totiž, že jsi nás vykoupil, prosíme Tě, abys splnil i druhou, aby Tvá Božská Vůle vládla jako v nebi, tak i na zemi. Neslyšíš, má Lásko, tolik hlasů, Tobě milých? Sama Královna bolestí Tě prosí a já s ní: Přijď, přijď Království Tvé Vůle na zemi, ať všichni poznají Tvou zbožňovanou Vůli. Dnešek, den Tvé smrti, je dnem Tvých vítězství, Tvého triumfu: nedáš mi tedy vítězství Tvé Božské Vůle nad lidskou [76] vůlí? Proto mi dovol, abych slyšela tvůj nejsladší hlas a dříve, než opustíš očištění, mi dopřej, aby Tvá Vůle vládla a dominovala, jak v nebi, tak na zemi.

ČÁST: 23

Můj vítězný Ježíši, vidím tě, jak vycházíš z očištění s celou armádou těch spravedlivých duší a vydáváš se ke hrobu, abys přemohl smrt a vzkřísil své Nejsvětější Lidství.

Jak slavný okamžik! Proto chci položit své "MILUJI TĚ" na hrob při činu, kdy vstaneš, v tom světle a slávě, které Tě obklopují, a požádat o vzkříšení Tvé Božské Vůle v lidské vůli. Všichni v Tobě vstáváme z mrtvých. Nechceš mi tedy dát to, co Ty obsahuješ? Proto tě prosím, při svém vzkříšení, dechni na

každé stvoření a poraz svým všemohoucím dechem lidskou vůli, abys vzkřísil slavně a vítězně Tvou.

Můj vzkříšený Ježíši, když vstaneš, neodcházíš ¹³ do nebe. To mi potvrzuje, že když vzkříšený zůstáváš uprostřed tvorů po dobu 40 dnů je to potvrzením vlády Tvé Vůle uprostřed nich. Proto Tě neopouštím. Sleduji Tě krok za krokem se svým "MILUJI TĚ" v aktu, kdy se zjevuješ vzkříšený své Matce a pro tu radost, kterou si vzájemně užíváte, Tě prosím o Tvé [77] "FIAT" spolu se svrchovanou Královnou. Mé "MILUJI TĚ" Tě doprovází, když se zjevuješ Magdaléně a apoštolům, aby Tě žádalo, aby kněží jako noví apoštolové poznali Tvou Božskou Vůli a dali ji poznat celému světu.

ČÁST: 24

Mé "MILUJU TĚ" Tě provází všemi činy, které jsi udělal vzkříšený mezi Svými, a já volám nebe i zemi, aby tě doprovázely při Tvém vystoupení do nebe a triumfálním otevření jeho bran, které byly po tolik staletí pro ubohé lidstvo uzavřené. A vkládám své "MILUJI TĚ" na tyto věčné brány a prosím Tě, pro požehnání, které jsi udělil všem svým učedníkům, kteří byli svědky svátku Tvého nanebevstoupení, abys požehnal všem lidským vůlím, aby poznaly velké dobro života ve Tvé Vůli, a pro lásku, s níž jsi nám otevřel nebeské brány, aby z týchž bran sestoupila Tvá Božská Vůle a vládla na zemi tak, jako vládne v nebi.

Má lásko, už jsi v nebi a já, pokud nevidím, že tě mé malé [78] "MILUJI TĚ" nepřemůže, aby tvá rozkošná Vůle přišla vládnout na zemi, nebudu dělat nic jiného než tvořit řetězy "MILUJI TĚ" mezi nebem a zemí. Proto mi nechej dveře otevřené, abych mohla volně vstoupit k tvým nohám, do tvé

náruče, abych ti zvonila svým "MILUJI TĚ" a jsem si jista, že Tě přemůžu a dáš mi to, co Ty chceš, totiž aby Tvá Božská Vůle vládla celému světu.

Poznámky otce P. Pablo Martína

1 - Luisa neodkazuje na Ježíšovu osobu (která je součástí Nejsvětější Trojice), ale na jeho nejsvětější lidství, které vidí. Ježíš "je obraz neviditelného Boha, zplozený dříve než každé stvoření, neboť skrze něho bylo stvořeno všechno... Všechno bylo stvořeno skrze něho a vzhledem k němu. On je přede vším a všechno je v něm" (Kol 1,15-17). Adam (a my) byl stvořen k Božímu obrazu v Kristu jako stvořený obraz toho, který je nestvořeným obrazem Otce.

2 - Luisina věta je uvedena příšernou syntaxí: "Anch'io piego le mie ginocchia innanzi a Colei che il Padre, il Figlio e lo Spirito Santo fanno a gara, or l'uno, or l'altro, a chi la vuole trastullare di più, a chi se la vuole godere maggiormente".

("I já poklekám před tou, s níž soupeří Otec, Syn i Duch svatý, tu jeden, tu druhý, kdo ji chce víc bavit, kdo si ji chce víc užívat".)

3 - Luisa říká "spruzzandoti"

("postříkat tě")

4 - Luisa říká: "che non appena ti svezzi da solo a camminare".

("že jakmile se odnaučíš chodit".)

5 - Cioè „dileguandoti, sottraendoti“

Tedy (mizení, skrývání se).

6 - Je třeba správně přeložit Luisinu větu, která doslova říká: "addio restati oh Mamma; ma ti resto il mio FIAT D. per mio scambio, per tuo aiuto, per tua vita e relatore di comunicazione tra me e te".

("Sbohem, zůstaň, ó matko, ale já ti ponechávám své BOŽSKÉ FIAT na výměnu, na tvou pomoc, pro tvůj život a mluvčí komunikace mezi mnou a tebou".)

7 - Cioè, nei confronti di Essa.

Tedy (směrem k Němu).

8 - Luisa jako dominikánská terciářka měla jméno Addalena.

U Luisy není pochyb o tom, že sestrou Marty a Lazara je právě Marie Magdaléna nebo z Magdaly (ačkoli pocházela z Betánie), jak lze odvodit ze srovnání Lukášova a Janova evangelia.

9 - Luisa říká "frecciero", což je neexistující slovo.

10 - Luisa říká: "...colle sue armi Divine dà la rotta alle armi dell'umano volere".

("...svými božskými zbraněmi dává v plen zbraně lidské vůle.")

11 - Luisa píše: "impervertendo", neexistující slovo.

12 - Na tomto místě Luisa, stejně jako v prvních dílech, přechází k tomu, že místo "Vy" říká Ježíšovi "Ty".

13 - Luisa říká: "non ti parti al Cielo"

("nechod' do nebe".)